

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprava 2400
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni številni račun št. 11.420

Sožitje med Slovenci in Nemci

K UVODNIKU „CUI PRODEST?“ GRAŠKE „TAGESPOSTE“.

Pod naslovom »Cui prodest?« je objavila večerna izdaja graške »Tagesposte« 14. t. m. uvodnik, datiran iz Celovca, v katerem se ukvarja s pisanjem slovenskega tiska o obisku dombraškega državnega podtajnika majorja Feya na Koroškem in o spomeniški, katero naj bi mu bil izročil velikovski župan dr. Pötsch. O tej zadevi smo napisali uvodnik tudi mi, in sicer na podlagi virov, ki so nam bili na razpolago. Dunajska zvezna vlada je že takrat čutila potrebo podati izjavo, v kateri je naglasila, da o predlogu glede odročanja koroških Slovencev vseh nacionalnih, kulturnih, političnih in gospodarskih pravic ne more biti govora, obenem pa sploh zanikala, da bi vsebovala po dr. Pötschu majorju Feyu izročena spomeniška take zahteve. Na isto stališče koroška dunajska zvezna vlada, se postavlja tudi uvodničar omenjena številke »Tagespostes«.

O zadevi se ni pisalo samo pri nas v Sloveniji, temveč tudi po ostali Jugoslaviji, po Avstriji in celo češki in drugi listi so zabeležili prvotno vest v enaki obliki, kakor je služila nam za naša izvajanja. Po vsem tem je malo verjetno, da bi bila popolnoma iz trite izvita. Resnica bo najbrže taka, da je velikovski župan dr. Pötsch res izročil majorju Feyu tako spomeniško, da pa sta se tako koroška kakor dunajska vlada prestrašili posledice in sta jo zato skušali zatašati. Razburjenje, ki se je polotilo koroških Slovencev, je bilo tako veliko, da je bila pomirjevalna izjava z novim zagotovilom ohranjanja vsaj sedanjih »svoboden« nujno potrebna. Pri tem pa je uvodničar graške »Tagespostes« pozabil povedati, da noben slovenski list ni dolžil takih peklenskih naklepov nampram koroškimi Slovincem niti celovške deželne niti dunajske zvezne vlade, temveč le heimwehrovce in narodne socialiste! Mi smo n. pr. izrečno pokazali na usodo, »ki jo pripravljajo koroškimi Slovincem hlapiči italijanskega fašizma v Avstriji«. Izvajanja člankarja se torej naslanjajo na odmev, ne pa na začetek atere kot take, so pa vendar zanimiva in nas vesela. Zlasti pa nas veseli sledeci odstavci:

»Pred vsem je treba ugotoviti, da omenjena spomeniška sploh ne eksistira. Očitano vsebina te neeksistirajoče spomeniške ne bi pomenila nič manj in nič več kakor popolno oropanje koroških

Slovencev vseh pravic, političnih in gospodarskih. Pomislimo le, katera stran-ka bi v državnem zboru glasovala za zakon, ki določa razpustitev druge politične stranke, ustavitve njenega tiska, razpustitev slovenske »krščanske socialne« zveze in zveze zadržev ter zaplenitev premoženja? Niti za časa najostrejših bojov med Slovenci in Nemci na Koroškem se niso razpuščala nobena društva, ustavljali listi in zaplenjevala premoženja. Prav sedaj, v sedanjem času, naj bi se izveljavil tak aktivizem, ki je v demokratični državi absolutno nemogoče? Pri kolikaj zdravi pameti, na to sploh ni mogoče misliti! Komu naj zato koristi hujkanje? Obojestranskim narodnim manjšinam, državam? Ne, le nekaterim ljudem, ki hočejo ob nemiru pogrevati svojo juho. Tem pa se morajo roke odstraniti od takega dela na tej in na oni strani!»

Uvodničar »Tagespostes« priznava prav z zadnjim stavkom, da eksistirajo taki ljudje tudi v Avstriji — in na te smo mislili! Ti so skušali to juho, ti so napravili načrt in predlog za oropanje koroških Slovencev vseh človeških pravic. Proti tem smo se dvignili, in če se dviga sedaj proti njim celo sam avstrijski tisk z obema vladama, koroške in dunajske, nas to navdaja z odkritim zadovoljstvom. Če bi se tako postopalo v vseh primerih in bi se trezno in razborito obravnavala vsa medsebojna vprašanja, potem ne bi bil mogoče med Slovenci in Nemci same modus vivendi soseštev, ampak bi vzraslo lahko tudi med sebojno iskreno prijateljstvo, ki bi koristilo obema narodoma. Teda žalibog moramo le prečesto ugotoviti, da se v Avstriji daje vsaj tajna, če ne že docela javna potuha raznim elementom, ki skušajo ob nemiru in sporu med Slovenci in Nemci ter sploh med Jugoslavijo in Avstrijo kuhati svojo juho!»

Mi smo bili vedno za odkrit in pravičen sporazum, zahtevali pa smo in zahtevamo spoštovanje svoje slovenske posesti doma in na oni strani meje v Avstriji, zahtevali pa obenem tudi, da se dajo koroškimi Slovincem v šofskem ozirju vsaj enake ugodnosti, kakor so jih deležni Nemci v naši državi povsod tam, kjer so kompaktno naseljeni. Po tej poti se dajo čez noč odstraniti vse ograde, ki dele naša čustva in jim branijo do iskrenega sosesdstva in sožitja!

Ponesrečen atentat na Roosevelta

NAPAD ITALIJANSKEGA ANARHISTA ZANGANARA. ČIKAŠKI ŽUPAN ČERMAK SMRTNONEVARNO RANJEN. ATENTATOR OBŽALUJE, DA SE MU ATENTAT NI POSREČIL.

NEWYORK, 16. februarja. Kakor poročajo iz Miami na Floridi, je bil sinoči izvršen na novo izvoljenega predsednika Zedinjenih držav Rooseveltta revolverjski atentat v trenutku, ko je po končanem govoru množici sedel v svoj avtomobil. Italijanski anarhist Giuseppe Zanganara je oddal nanj pet strel, ki so pa zgrešili cilj. Smrtno ranjen je bil le čikaški župan Čermak, ki se v bolnišnici bori s smrtjo. Neka žena je dobila dva strela v trebuh, dva moška sta bila ranjena v glavo, dočim je neka četrta oseba bila lažje ranjena. Atentatorja je hotela razjarjena množica inčati, kar je policija ledva preprečila.

Atentator je izjavil, da obžaluje neuspeh atentata, saj je mislil, da se mu bo sedaj bolje posrečil kakor pred desetimi leti, ko je hotel ubiti italijanskega kralja Viktorja Emanuela.

NEWYORK, 16. februarja. Vest o atentatu na predsednika Roosevelta v Miamiu je izzvala tukaj ogromno senzacijo. Listi zahtevajo najstrožjo obsodbo atentatorja. Splošno zanimanje je posvečeno smrtno ranjenemu čikaškemu županu Čermaku, s čigar tragično usodo sočustvuje ves ameriški narod. Le malo je verjetno, da bi se zdravnikom posrečilo rešiti življenje župana Čermaka.

Pred vojno med Japonci in Kitajci

JAPONSKA SE NE IZSTOPI IZ DRUŠTVA NARODOV. PRIPRAVE ZA OFENZIVO V JEHOHU.

TOKIO, 16. februarja. Dopisnik Reuterjevega urada se je obrnil na japonsko zunanje ministrstvo, da se informira o možnosti izstopa Japonske iz Društva narodov. Dobil je obvestilo, da bi mogla Japonska izstopiti le tedaj, če bi Društvo narodov sprejelo poročilo odbora devetnajstorice, pač pa bi dala Japonska še pred izstopom na to poročilo svoje protizjavo.

še nadaljnih 5 milijonov. Po kitajskih poročilih iz Mandžurije je zbrana tam kaj velika japonska armada, ki je koncentrirana na Jeholski meji. Japonci pa napovedujejo, da bodo pričeli ofenzivo približno 26. t. m. in bi bila po japonskem računu končana že 1. marca, torej ob prvi obletnici ustanovitve samostojne mandžurske države. Ker Japonci izjavljajo, da ne bodo razširili svojih vojnih operacij onstran kitajskega zidu in da smatrajo kitajski zid kot definitivno južno mejo Mandžurije, se kitajski tisk boji, da bodo Japonci zasedli razen Jehola tudi še Suligan, del Kantua, provinco Šangsi, Mongolijo in Sinkiang.

PEKING, 16. februarja. Tukaj prevladuje splošno mnenje, da je krvava vojna med Japonsko in Kitajsko neizbežna. Kitajski tisk piše, da je finančni minister nankinške vlade zbral v Pekingu za vojne namene 20 milijonov dolarjev, bančniki v Pekingu in Tientsinu pa so s svoje strani ponudili vladi

Vojna med Kolumbijo in Perujem

Odpoklic poslanikov. Prve bitke pri Leticiji ob veletoku Amazoni. Uspehi Kolumbije.

BOGOTA, 16. februarja. Reuterjev dopisni urad poroča, da je kolumbijska vlada že naročila svojemu poslaniku v Lima, naj zahteva pri perujski vladi polne listine. Dolgo pričakovani spopad med perujskimi in kolumbijskimi četami se je pričel predvečernim pri Leticiji. Obe državi sta že odredili splošno mobilizacijo. Kolumbijska vlada je prejela včeraj od svojega generala Coboja obvestilo, da je bilo kolumbijsko bojno brodovje na veletoku Amazoni napadeno in bombardirano no perujskih bojnih letalnih, ki so jih ne kmalu pregnala kolumbijska, ki so orileta na pomoč svojemu brodovju. Nato je kolumbijsko brodovje ob-streljevalo letališko pristanišče. Kolumbijske čete so baje že zasedle perujsko mesto Tarapaca, ki leži blizu Leticije.

Jouvenelova pogajanja

PARIZ, 16. februarja. Agencija »Havas« poroča iz Rima: Francoški poslanik de Jouvenel je izjavil, pobližajo nesprotnosti vesti nekega tujega tiska, da ni dal nikoli francoskim novinarjem kakršnihkoli informacij glede tajnih zvez Italije z drugimi državami in glede prodaje italijanskih vojaških letal Madžarski. Te vesti, ki so se razširile v javnosti, vzbujajo le presenečenje. Dalje še sporoča agencija »Havas«, da se pogajanja z italijansko vlado, ki jih je začel de Jouvenel takoj, čim je nastopil svoje sedanje mesto, redno nadaljujejo. Deset let so bile izmenjane misli splošnega značaja in se vodijo pogajanja v polni obojestranski lojalnosti.

BRUSELJ, 16. februarja. Vlada je včeraj podala ostavko, ki je pa kralj Albert ni hotel sprejeti. Danes se je vlada sestala k seji, da se posvetuje o položaju in o korakih, ki naj bi jih storila.

BONCOURJEV ODHOD IZ ZENEVE

ZENEVA, 16. februarja. Francoški zunanji minister Paul-Boncour je imel daljši razgovor z angleškim državnim podtajnikom Edenom, nakar je takoj odpotoval nazaj v Pariz.

BOLGARSKI URADNIKI BREZ PLAČ

SOFIJA, 16. februarja. List »Zora« ugotavlja, da država svojemu uradništvu ni izplačala plač že 4 mesece in objavlja obenem predlog, kako naj bi država poravnala svoje obveznosti napram uradništvu.

Ogromen bančni polom v Ameriki

OZADJE MORATORIJA V DRŽAVI MICHIGAN. V AFERO JE ZAPLETEN TUDI FORD S PODJETJI.

NEWYORK, 16. februarja. V zvezi z vestmi o osemdnevnem bančnem moratoriju v državi Michigan se dozna, da ima zadevni odlok državnega guvernerja velik pomen za splošne ameriške razmere, ker je v tej državi koncentriran velik del ameriške veleindustrije, predvsem avtomobilskih veletovarn Forda, Chryslerja in General Motors. Moratorij je zadel v živo okrog 600 bank s kapitalom nad noldrugo milijardo dolarjev. Moratorij je nenosredno izzvala finančna kriza Guardian Trust Company v Detroitu, ki je največja denarni zavod v michiganski državi in čigar 60 milijonsko glavnička kontrolira Ford. Guverner dela za moratorij odgovorno Ford Motors Company, ki je hotela iz-

zayoda dvigniti svoj kapital in je odklonila prednost manjšim bankom. Na guvernerjevo obtožbo Ford se ni odgovoril. Vsa avtomobilska industrija je z moratorijem nedvomno težko prizadeta, ker je imela v michiganskih bankah vloženo večino svojega kapitala. To domnevo potrjuje tudi dejstvo, da so Fordove tovarne zaenkrat sicer še izplačale plačo svojim 26.000 delavcem, ki jih trenutno še zaposlujejo, toda samo z denarjem, ki so ga dvignile pri newyorških bankah. Položaj bodo skušale sanirati ostale velike ameriške banke, ker bi sicer nastala finančna katastrofa v vseh Združenih državah. S tem bi bila seveda ogrožena tudi splošna finančna varnost Amerike.

